

ՄԵԼԿ

ՀԻՄՆԱԳԻՐ ԳՐԻԳՈՐ ԱՐԾՐՈՒՆԻ

Տարեկան գինը 10 բուլբի. կէս տարւան 6 բուլբ.
Առանձին համարները 5 կոպէկով.

Թիֆլիսում գրուած են միմիայն խմբագրատան մէջ.

Մեր հասցեն. Тифлиς, Редакция «Мшакъ».
Կամ Tiflis, Rédaction «Mschak».
Տէլէֆօն № 253.

Խմբագրութիւնը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ
(բացի կիրակի եւ տօն օրերէն).

Յայտարարութիւն ընդունուած է ամեն լիզուով.

Յայտարարութիւնները համար վճարուած են
իրաքանչիւր բառին 2 կոպէկ.
Տէլէֆօն № 253.

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

Արեւելեան վիշապը.—ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ.
Մամուլ. Նամակ Երեւանից. Երեւան լուրեր.—
ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Արտաքին լուրեր.—
ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ. — ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ. —
ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ. Նախագահարեւելեան աշխարհից.

ԱՐԵՎԵԼԵԱՆ ՎԻՇԱՊԸ

Չինական խառնակութիւնները այնպիսի զարմանալի բնաւորութիւն են անոնց, որ կարող են առաջ բերել պատերազմ, կայսերական գահի փոփոխութիւն, երկրի գահաւան մասերի գրաւում եւ քաղաքացիների կողմից և ուրիշ հիմնական փոփոխութիւններ: Չինաստանը մի այնպիսի երկիր է, որի վերաբերութեամբ Եւրոպայի պարտաւոր է շատ լուրջ կերպով կշռել իր արարքները: Այդ հաշիւն պետութիւնը ունի առանձնայատկութիւններ, որոնց պէտք է աչքի առաջ ունենալ կանոնաւոր յարաբերութիւններ ստեղծելու համար: Նա կարող է ժամանակաւորապէս հանդարտուիլ և լուրջ, բայց մի քանի ժամանակից յետոյ նորից կը շարժուի, կը բռնկեցնէ ժողովրդական սարսափելի յուզմունքներ և կը ստեղծէ մի շարք կնիքներ միջազգային քաղաքականութեան համար:

Չինաստանի մասին խօսելու ժամանակ պէտք է աչքի առաջ ունենալ, որ նա ամփոփում է իր սահմաններում մինչև 500 միլիոն հոգի ազգայնականութիւն. որ նրա շատ մասերը բնակեցրած են չափազանց խիտ կերպով և տասնեակ միլիոնների տարածութեան վրա անընդհատ շարունակվում են մարդկանց բնակութիւններ. որ նա ժառանգել է մի հին և դարերով պարզորոշված կենցաղապէս և իւր անկախ պարզութեամբ և կենցաղապէս նա չէ իւրացրել նորագոյն եւրոպական քաղաքակրթութեան սկզբունքները: Այս հանգամանքները հապտէ ազդում են չինական գործերի վրա: Եթէ, օրինակ, Չինաստանը այնքան խիտ բնակեցրած չլիներ, եթէ նա ունենար ազատ հողերի ընդարձակ տարածութիւններ՝ այն ժամանակ նրա ազգայնականութիւնը կը դիմեր այդ տարածութիւնների մշակութեան և կը թուլանար տնտեսական աղէտների և թշուառութիւնների կործանիչ ոյժը: Այժմ բաւական է, որ երկաթուղային մի ցանց կապէ երկրի մասերը միմեանց հետ մի

քանի հազար մղոն հեռավորութեան վրա, որպէսզի միջինաւոր ժողովուրդը, որ ապրում էր բնականութեամբ՝ յանկարծակի փոփոխութիւն և մնայ առանց պարուտի միջոցի: Ուր գնան այդ միջինաւոր աշխատող ձեռքերը, ինչո՞վ պարագլխին, քանի որ երկիրը առանց այն էլ ճնշված է աշխատող ձեռքերի առատութեան պատճառով: Իսկ եւրոպական պետութիւնները ամեն տարի խլում են չինական ազգայնականութեան ձեռքից նրա արհեստները, ուղարկելով Եւրոպայից աւելի էժան ապրանքներ և հեղեղելով նրանցով վաճառանոցները երկրի բոլոր մասերում:

Ամենայն մի կողմը անտեսական փոփոխութիւն առաջ է բերում այդ երկրում ոչ թէ մի քանի անհատների, այլ հարիւր հազարաւոր և միլիոնաւոր մարդկանց վիճակի և բաղդի խնդիրներ: Նոր արհեստներ, աշխատանքի նոր աղբիւրներ չեն բացվում, իսկ հինքը ձեռքից գնում են: Ժողովուրդին ոչ ոք չէ սովորեցնում աւելի լայնել արդիւնաբերական ոյժը երկրի մէջ, իսկ սպառելու գործով բոլորը զբաղված են ամենաեռանդուն կերպով: Եթէ, օրինակ, համար, վերջինք Միացեալ-Նահանգների և Չինաստանի առևտրական յարաբերութիւնները, կը տեսնենք հետևեալը: Ամերիկայի 1884 թուականին ստացել է Չինաստանից 109 միլիոն դոլարի ապրանք, իսկ ինքը ուղարկել է Չինաստան 37 միլիոն: Այնուհետև Չինաստանի արտահանումը պակասել է, դառնալով 94, 98 և վերջին 1899 թուականին 108 միլիոն, մինչդեռ Միացեալ-Նահանգներից Չինաստան ներմուծվող ապրանքի քանակութիւնը տարեց տարի մեծանալով, հասել է 76 միլիոնի, ուրեմն կրկնապատկվել է: Եթէ համեմատութեան առնելը նոյն Միացեալ-Նահանգների յարաբերութիւնը Նապոլիոնի հետ՝ կը տեսնենք, որ թէև Նապոլիոն թոյլ է տուել, որ Միացեալ-Նահանգներից ներմուծվող ապրանքի քանակութիւնը 13 միլիոնից բարձրանալով մինչև 63 միլիոն, բայց ինքն էլ աւելացրել է իր արտահանութիւնը և փոխանակ 70 միլիոնի նա ներմուծում է այժմ 125 միլիոնի ապրանք Միացեալ-Նահանգներից:

Նապոլիոնի մրցում Եւրոպայի հետ եւրոպական զէնքով, զարգացնելով իր մէջ եւրոպական տնտեսական կարգը, եւրոպական գործարանական կեանք, իսկ Չինաստանը մնում է անշարժ և դատապարտում է իրան ուժասպառութեան:

Եւրոպական ազգերի վրա պարտաւորութիւն կայ լուրջ կերպով մտածելու այն բանի մասին, որ չինական ժողովուրդի մէջ աւելանալ նրա արդիւնաբերական ոյժը և նա կարողանայ փրկել իրան տնտեսական հարստահարութիւնից և ուժասպառ լինելուց: Այլապէս միջինաւոր քաղցած բնակների այդ ամէհի ազգայնականութիւնը ոտքի կը կանգնի և իբրեւ մի վիշապ կը յարձակվի ուրիշների վրա՝ իր քաղցը յագեցնելու համար:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

Մ Ա Մ Ո Ւ Լ

Պարզ ու հարուստ լեզուի անսպառ աղբիւրը ժողովուրդն է: Այս ճանապարհով վաղուց է արմատացած ուսանալիքի մէջ. բայց արեւմտեան հայերը, որոնք զխաւորապէս Միլիթարիստների ազդեցութեան տակ են գտնվում, լեզուական հարստութիւնը որոնում են գրաւոր մէջ, փոխ առնելով այդ մտած լեզուից ոչ միայն բառեր, այլ և քերականական ձևեր ու դարձածքներ: Գրաւոր վաղուց, դեռ տասներորդ դարից, հայ ժողովուրդի համար անհասկանալի, խորթ լեզու է դարձել և արհեստական կերպով պահւում էր մինչև ներկայ դարի երկրորդ կէսը, երբ ժողովրդական լեզու դառնալու ամեն կարողութիւններն ունեցող աշխարհաբարը վերջնականապէս դուրս մղեց գրաւոր գործածութիւնից: Բայց այնուհետև մեր աշխարհաբարը, դառնալով գրական լեզու, միեւն զարգանալ բաւական դանդաղ քայլերով. այսօր այդ լեզուն չափ կողմնորդ դեռ անբաւարար է համարվում: Հին գրաւոր լեզուները համոզված են, որ մեր լեզուական ազգայնականութիւնը՝ գրաւորից հեռանալու հետեւանք է, ուստի եւ ողբում են, կուրծք ծեծում: Այդպէս է արդեօք: Գրականական լեզուի համար հարստութիւններ գրքերի մէջ են պահւած, այն էլ հին գրքերի մէջ: Ահա ինչպէս են հասկանում լեզուի հարստութիւնը գրական ձևի լեզու ունեցող ուսանողները: «С. Петерб. Вѣд.» լրագիրը մի ընդարձակ յօդուածում քննում է ժողովրդական լեզուի նշանակութիւնը, ապացուցանելու համար, որ գրական լեզուի ազգատութիւնը առաջանում է այն հանգամանքից, որ ժողովուրդի լեզուն արհամարիվ է:

Մեր ժամանակակից գրական լեզուի եւ ժողովրդական լեզուի մէջ գոյութիւն ունի մի անբոլոր անդունդ: Ժողովրդական ոճերը մենք տեսնում ենք չափերից մէջ, կարծես զրանք ինչ-որ օտար բաներ են: Ժամանակացորդի գինը 18,24—18,5 կ., եւ պէտք է խոստովանել, որ այս գները արամազիր են աւելի բարձրանալու, որովհետեւ պահանջը օրէց օր հսկայական քայլերով աւելանում է, իսկ արդիւնաբերված քանակութիւնը ոչ այնպէս. ընդհանրապէս նկատվում է, որ Բալթիկայի եւ Սաբունցիի հողերից արդիւնաբերվածի քանակութիւնը պակասում է: Հետեւապէս պէտք է ենթադրել, որ շատ մօտիկ ապագայում, եթէ մեծ քանակութեամբ պետական նաւթաբեր հողեր չարդիւնաբերվեն, որովհետեւ մասնաւոր մարդկանց հողերը համարա ընդրը արդիւնաբերվում են, — նաւթային նիւթերը սարսափելի կերպով կարող են թանկանալ և այդ հանգամանքը վատ հետեւապէս կընկնէ ենթադրել, որ շատ մօտիկ գործերի ներկայ աննորմալ գրութիւնը, լուրջ ուշադրութիւն է դարձրել այդ հանգամանքի վրա:

Պետութեան կողմից առաջարկված էր ինքնութիւն նաւթարդիւնաբերողների XIV ժողովի հետեւեալ հարցը. նաւթարդիւնաբերութեան կանոնաւոր զարգացման համար պետական նաւթաբեր հողերը աճուրդով տալու որ եղանակի է նպատակաւորաբար. պետական հող

ղովուրդի համար հարկաւոր է առանձին գրականութիւն, հրատարակուած են «գրքային ժողովուրդի համար»: «Ժողովուրդի հետ խօսելու ընդունակութիւնը» — դա մեզ համար մի վարպետութիւն է: Ժողովուրդը չը գիտէ մեր, ինտելիգենտների, լեզուն և չէ հասկանում մեզ, իսկ մենք էլ չը գիտենք ժողովրդական լեզուն: Եթէ մեզ հարցնէին, գիտենք մենք մեր ժայռների ուս լեզուն, — մենք, ձեռքերս սրտերին դրած, պիտի բացասական պատասխան տայինք: Ի հարկէ, մենք գիտենք խօսել և գրել մեր լեզուով: Բայց չէ որ մեր ձեռքում գտնվում է լեզուի միայն մի չնչին, խղճուկ մասը, այն էլ այնպիսի մաս, որ լի է արհեստական եւ օտարաժուտ աղբիւր: Իսկ ուսաց լեզուի անհպին կէսը դեռ անյայտ ընկած է ընտելեան կրթի մէջ, ժողովուրդի հոգու մէջ...

Եւ ինչ է ներկայացնում այդ ծածկված ու անմահութ գանձը:

Ժողովրդական լեզուն շատ կողմնորդ հարուստ եւ կատարեալ է մեր գրականական լեզուից: Նախ եւ առաջ գրաւոր լեզուն մի կիսաարհեստական լեզու է, իսկ ժողովրդի լեզուն — ինքը բնութիւնն է, ինքը կեանքն է դա, ինչպէս ասել է գիտնական Բուրդուէն՝ «մարդկութեան նախնական պօզիցիան» է: Ժողովրդական բարբառի մէջ, ճիշդ է, պաւկասում են արտայայտութիւններ մի քանի տեսակ հասկացողութիւնների համար. բայց դա այդպէս է լի այն պատճառով, որ այդ հասկացողութիւնները ժողովրդի համար գոյութիւն չունին: Դրա փոխարէն՝ մտքի ամենամուրը արտայայտութիւններ հաղորդող սրամիտ հոմանիշների այն հարստութիւնը, որ կայ ամեն մի ժողովրդական լեզուի մէջ, դուք չէք գտնի ոչ մի գրականական լեզուի մէջ: Ժողովուրդը, այս կենդանի առաջնական լեզուն լի է պահպանում իր անմահութիւնը՝ իր լեզուի հարստութիւնը, բանաստեղծութիւնը, սովորութիւնները, բայց պահպանում է մինչև մի յայտնի ժամանակ: Հենց որ ժողովրդական կացութեան պայմանները կը սկսեն դուրս գալ սովորական ճանապարհից, հենց որ նրա կեանքի, ուրեմն և նրա աշխարհայնցութիւնների մէջ կը սկսեն մտնել խորթ հոգի, մի խօսքով, հենց որ կը գալ կեանքի հին չինական քանդակ ժամանակը — իսկ այն ժողովրդի հոգու մէջ կը տրեխ խառնակութիւն, մթութիւն: Այն, ինչ առաջ այդ հոգու անխղճութիւնը սեփականութիւն էր, այժմ մոռացվում է, ինչ համարվում էր սրբազան, խանգարվում է եւ արհամարհանքի մատնվում:

Այդ բնական օրէնքը յօդուածադիրը ապացուցանում է շատ ազգերի օրինակներով: Եւ քանի որ անցողական ժամանակի մէջ ենք, քանի որ հինը մոռացվում է, տեղի տալով նորին, արհեստականին, ապա ուրեմն հարկաւոր է որ ժողովրդական լեզուի հարստութիւնները հաւաքվեն, որ գրականական լեզուն միանայ ժողովրդականին հետ: Ինչքան այս

ղերից ստացված նաւթի քանակութեան համար վճարել պետւալձար, թէ այդ քանակութիւնից բաժին տալ պետութեան:

Հարցը այս կերպ ձեւակերպելուց, կարծես երեւում է թէ նաւթային նիւթերի թանկանալու պատճառը գտնում են միմիայն այդ հողերի աճուրդով տալու եղանակի մէջ, մինչդեռ եղանակը գների վրա համարեա թէ ոչ մի ազդեցութիւն չունի, եղածն էլ այնքան չնչին է, որ նոյն-իսկ ի նկատի առնել չէ կարելի: Պահանջը մեծ է, իսկ արդիւնաբերված քանակութիւնը քիչ. ահա պիտաւոր պատճառը նաւթային նիւթերի գների թանկանալուն:

Թէ ինչու համար է հարցը այդպէս ձեւակերպված՝ մեզ յայտնի չէ, սակայն որոշ գրականապէս պատասխան տալ այդ հարցին ներկայ պայմաններում անկարելի է, որովհետեւ նրա լուծումը կապկապված է մի շարք այլ խնդիրների հետ, որոնց մասին յայտնի չէ մեզ ինչ կարծիք են պետական բարձր չընկնեւրում եւ ինչ լուծում կը ստանան: Նաւթարդիւնաբերողների XIV ժողովը հարցի վրա այդպէս նայելու պատճառով էլ ձեռնապահ մնաց որոշ պատասխանից:

Բայց եթէ հարցը սկզբունքով լուծենք, յայտնի բան է, որ նաւթարդիւնաբերութեան կանոնաւոր զարգացման համար աւելի նպատ-

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

ՆԱԽԱԳԻՐՆԵՐ ԱՐՏԱՔԻՆ ԱՇԽԱՐՀԻԾ

Նախագահարեւելեան վերջին XIV ժողովում, որ տեղի ունեցաւ մայիս ամսին, շոշափվեցան բաւական հետաքրքրական հարցեր: Ի միջի այլոց քննութեան առարկայված էր եւ պետական նաւթաբեր հողեր արդիւնաբերութեան համար նշանակված պտղաւճարը բաժնով փոխարինելու հարցը, որի մասին մենք մտադիր ենք խօսել մեր ներկայ յօդուածում:

Ընթերցող հասարակութիւնը երեւի չէ մոռացել այն առասպելական ափսոսութիւնը, որ տեսնելու անցեալ տարի փետրվարի 16-ին Բիբի-Ելբաթում գտնվող պետական նաւթաբեր հողերը աճուրդով տալու: Եթէ շատերը մոռացած են, մենք կաշխատենք մի երկու խօսքով վերանորոգել նրանց յիշողութեան մէջ այդ իր տեսակի մէջ անօրինակ ափսոսութիւնը: Այն ժամանակ նաւթի պտղը արժէր 12 կոպէկ, սակայն առաջարկվեցան Ձուբալովի եւ Նախկին Թալիկի հանքերին կից հողերի համար պտղաւճար 5,5—8,75 կ., իսկ նրանցից քիչ հե-

ռու, Բիբի-Ելբաթի սարոտ տեղերին, 3,25—6,5 կ.: Մենք այստեղ չենք յիշեցնում Ձուբալովի առաջարկված գները 9,75—11,75 կ., որովհետեւ նա իր վրա մնացած հողերից հրաժարվեց: Նրա այդ վարձուքը իր տեսակի մի առեւտրական մանուկ էր, որպէսզի իր հանքին կից պետական նաւթաբեր հողերի արդիւնաբերութիւնը ուշացնելի մի քանի տարով: Հաւանական է, որ նոյն բանը նր կրկնէ և առաջիկայ աճուրդի ժամանակ:

Այդպէս եթէ առաջարկված պտղաւճարները, ի նկատի առնելով նաւթի այն ժամանակվա գները, վերածենք բաժնի — կը ստացվին հետեւեալ թւերը. Բիբի-Ելբաթի սարոտ մասում գտնվող հողերի համար առաջարկված է 45—75%, ստացված նաւթի քանակութիւնից, իսկ սարոտ մասում գտնվող հողերի համար 25—50%: Մինչդեռ մասնաւոր մարդկանց հողերը չահագործվում են, վճարելով հողատիրոջ միմիայն 25—33%:

Այս թւերը ամենապարճաւոր կերպով վկայում են, թէ ինչպիսի սարսափելի իրարանցում է տեղի ունեցել: Այսպէս թէ այնպէս, այդ պատմական աճուրդից յետոյ նաւթային նիւթերի գները սարսափելի կերպով սկսեցին թանկանալ, եւ ահա այսօր հում նաւթի գինը 18 կոպէկ է, իսկ

բացատրութիւնները շատ տարրական հասկա-
ցողութիւններ են, որոնք վաղուց յայտնի են
գործելու մէջ: Եւ եթէ մենք հարկաւոր
համարեցինք կանգ առնել ուսուցողական
այս խօսքերի վրա, պատճառն այն է, որ մե-
զանում, մասնաւոր վերջին տարիները, մո-
ռացվում եւ ուրացվում է ժողովրդական լե-
զուի անագին նշանակութիւնը, եւ օր օրի վրա
մեր գրականական լեզուի մէջ աւելանում են
արհեստական, անկենդան ձեւեր: Եւ դա զար-
մանալի չէ. մեզանում այժմ մոռացվել են ա-
մեն սուրբ հասկացողութիւններ, մենք այնպիսի
խաւարի եւ անգիտութեան մէջ ենք թաղվում,
որ նոյն-իսկ չենք կարողանում որոշել աջ ու
ձախը: Գրականական ներկայ անկերպարան ա-
նիշխանութեան մէջ թող մեզ համար առաջ-
նորոգ առողջ հանդիսանայ գտնել այն, ինչ ա-
սում են օտար, մեզանից հարուստ ազգերը...

ՆԱՄԱԿ ԵՐԵՒԱՆԻՑ

Յունիսի 19-ին

Այսօր թեմական դպրոցի դահլիճում 60 պատ-
գամաւորներէ 57-ի մասնակցութեամբ տեղի
ունեցաւ նոյն դպրոցի համար հոգաբարձուհե-
րի ընտրութիւն: Այս ընտրութիւնը որքան էլ
աննպաստ պայմանների եւ սառն ու վատ տը-
րամադրութեան մէջ է կատարվում, բայց եւ
այնպէս շատ միջիթարական ընտրութիւն է եւ
խրատական էջմիածին համար:

Ընտրվեցին հոգաբարձուհի Տ. Տէր-Յակոբեան
48, բժիշկ Տէր-Աւետիսեան 46, բժիշկ Յով-
հաննիսեան 41, Վ. Եղիազարեան 37, Յ. Մէ-
լիքեան 37 եւ Գ. Տէր-Պաշտպան 34 ձայնով:
Ամենքն էլ երիտասարդութեան թեկնածուներն
էին: Անձնագիրները ընտրվեցին Գ. Ա.-
միրեան, Բ. Միրզայեան, Յ. Չաթարաշեան, Կ.
Քեպեան, Մ. Մուսիսեան եւ Յ. Նազարե-
թեան, որոնք նոյնպէս երիտասարդութեան
թեկնածուներ էին: Բացի երկուսից, Նախկին
հոգաբարձութիւնը վարձատրվեց ինչպէս կարգն
էր. նրա անդամներէ միայն մէկը վերընտր-
վեց, այն էլ որպէս անձնագիրները:

Նախորդ նամակով յայտնեցինք, որ որոշվեց
պատգամաւորութիւն ուղարկել Վեհափառ Կա-
թողիկոսի մօտ՝ քահանաների ընտրութեան ա-
նիթով: Պատգամաւորութիւնը գնաց եւ վերա-
դարձաւ, բերելով պատասխան. «Առ այժմ գը-
նացե՛ք, կը խորհնք եւ կը կարգադրենք»: Այ-
սօր առաւօտ այստեղ էր եկել Կատողիկոսի
դիւանապետ Կորիւն վարդապետը, որ կարծեք
պաշտօն ունէր մի-երկու մեղմացուցիչ խօսքե-
րով կողմնակի կերպով համոզել պատգամա-
ւորներին՝ ընտրել նաեւ երկու քահանաներ:
Սակայն պատգամաւորները որոշել էին կամ
չընդունել երկու քահանաների հարցը եւ կամ
այնպայման սեւ ջուղներ տալ քահանաներին:
Փոխանորդ Պարզեան եպիսկոպոսը չեղ ճանա-
պարհով էր առաջ տանում քահանաների խըն-
դիրը. պատգամաւորների գնալուց դեռ առաջ
նամակ գրելով էլ միմիայն, որ միջոցներ ձեռք
առնվին պատգամաւորների դէմ, նոյնպէս մաս-
նաւոր կերպով տրամադրում էր պատգամա-
ւորներին չը դնել այդ հարցը. իսկ այսօրվայ
ժողովում բոլորովին արգելելով կողակի դէմ
որեւէ առարկութիւն անելը եւ այսպիսով ա-
նիթով մի քանի պատգամաւորներին թեքել:
Չը նայած այս բոլորին՝ քահանաները փառա-

տակաբարձար է պետական հողերից արդիւնա-
բերված նաւթի քանակութիւնից բաժին տալը,
որովհետեւ նա թոյլատրում է արդիւնագործել
հողերը նաւթի աւելի էժան գներով ժամանակ:
Ապացուցեց մեր ասածը թւերով: Դիցուք
թէ մէկը հող է վերցրել 8 կոպէկ պուղալձա-
րով, եւ իւրաքանչիւր պուղ նաւթ արդիւնա-
բերելու համար ծախսերը եթէ հաւասար են
4 կոպէկի, ուրեմն նրա համար այդ հողի ար-
դիւնագործութիւնը վնասակար է դառնում,
եթէ նաւթի պուղի գինը հասնի 12 կոպէկի
կամ աւելի պակաս: Մինչդեռ եթէ նա վեր-
ցրած լինի, դիցուք, տալով պետութեան 40%
ստացված նաւթի, նա կարող է նոյն պայման-
ներում հողի արդիւնագործութիւնը շարունա-
կել՝ եթէ նաւթի գինը 6,6 կոպէկ հասնի
(4×100):60=6,66...

Բաժին տալու եղանակը անպայման առաւե-
րութիւնների շատ ունի, սակայն այստեղ մի
փափուկ խնդիր կայ, որի մասին թուցիկ
կերպով վերեւ յիշեցինք. «այն է՝ եղանակի
փոխելուց արդեօք նաւթային արդիւնքների
գները կը պակասեն թէ ոչ: Այդ հարցին միայն
մի պատասխան կայ. «գները կախում չունին
պետական նաւթաբեր հողերի աճուրդով տալու
այս կամ այն եղանակից: Ներկայումս պահան-

ւոր կերպով սեւացան եւ սրանով պատգամա-
ւորները ասել ուզեցին, եթէ մեր իրաւունք-
ները չեն ճանաչվում, եթէ մեր իրաւական
խնդիրը չէ յարգվում, հօ մենք էլ իրաւունք
ունենք սեւ ջուղ տալ այն դատակարար ան-
դամին, որը իր երգը երգած ու վերջացրել է:
Այժմ տեսնե՛ք ինչ կանէ էլ միմիայն:

Սրանից դուրս այսօրվայ ժողովում մեզ
վրա վատ տպաւորութիւն թողեց Պարզեան
արքեպիսկոպոսը. ուղեւորով բռնապաշտ
պատգամաւորների վրա քահանայական հարցում
թող տուեց իրան ասել, որ այս մի շարաթիւյ
անցած-դարձածը պատիւ չէ բերում ոչ Ներե-
ւանի հասարակութեանը եւ ոչ էլ պատգամա-
ւորներին: Եւ այս խօսքեր ասողը այն սրբա-
զանն էր, որը Բենիկի հետ միասին մի պա-
տուարեր խնդրի մէջ էր մտել: Փոխանորդի
այդ խօսքերին պատգամաւոր Եղիազարեանց
պատասխանեց. «Այսպիսի հարցեր քննել եւ
ժողովրդի կարծիքին ենթարկել ու ժողովրդի
թարգման հանդիսանալ եւ ոչ միայն անպա-
տուարեր, այլ եւ պատիւ եւ համարում ինձ
համար»:

Անցեալ անգամ, անկողմնապահութիւնից
զրգով, գրել էի, որ Սուքիաս եպիսկոպոսն է
է եղել պատճառ, որ նշանակվել են ժողո-
վրդական ընտրութիւններ: Այսօր նոյն անկող-
մնապահութիւնը պարզեց էր դեռում մեզ վրա
ասել, որ այսօրվայ ժողովում են ընդհանրա-
պէս այս հոգաբարձական հարցում նրա դիրքը
վատ էր. կարծեք նախկին՝ ժողովրդական ձա-
նը ճշուշտ Պարզեանն էր: Այսպէս ինչին վե-
րագրել այն, որ կօնգակի՝ հոգաբարձուների
համար սահմանած 30 տարեկան չափը եւս
պարտաւորական էր դարձնել նաեւ եկեղեցա-
կան պատգամաւորների համար, եւ կամ այն,
որ մի-երկու չարաթ առաջ կաթողիկոսի կօն-
գակով եկած Յովն. Յովհաննիսեանին յետ
զարձնող Պարզեանը այսօրվայ ժողովում թող
չէր տալի կօնգակի դէմ կարծիք անգամ յայտնե-
լու:

Ա.—Դօ

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Մեզ հաղորդում են, որ Թիֆլիսի Մէտէիսի
բանտի մի քանի հայ եւ օտարազգի բանտա-
բաների ջանքերով լուծվում են Սակայն հայոց եկե-
ղեցում մէջ ամսին 20-ին հոգեհանգիստ կա-
տարվեց նորերումս վախճանված երգուհի հա-
ւատարմատար Գարրիէլ Տէր-Ստեփանեանի
համար: Հոգեհանգիստի ժամանակ եկեղեցին
լցվել էր ամեն ազգի բանտարկեալներով. ներ-
կայ էր անհո լանտի վերադառնալը իր օգնա-
կանի հետ: Նոյն օրը բանտարկեալների կողմից
մեղադրեալ պատկ ուղարկվեց հանգուցիալի դա-
գաղի վրա դնելու համար:

Չինաստանի մէջ տեղի ունեցող խառնակու-
թիւնների պատճառով թէյի արտահանութիւնը
Չինաստանից դադարել է: Սակայն հազիւ թէ
թէյի գինը առանձին փոփոխութիւններ կրէ,
որովհետեւ թէյի առեւտրականների մօտ մեծ
պահեստներ կան, եւ բացի այդ՝ թէյ վաճառող-
ները կը գտնուեն չինական թէյի գինը բարձ-
րացնելուց, որ մի գուցէ Հնդկաստանի Յիւնոն
կողով թէյը սկսի մեծ քանակութեամբ վաճառ-
վել եւ ապագայում իսկ չինական թէյի վա-
ճառանորդը:

Չը գերազանցում է առաջարկութեան: Հարկա-
ւոր է միմիայն արդիւնաբերութիւնը այնպիսի
զրույթեան մէջ դնել, որ առաջարկութիւնը
եթէ ոչ բոլորովին, գոնէ քիչ տարբերութեամբ
համապատասխանէ պահանջին: Ահաւասիկ այդ-
պիսի պայմաններում մասնաւոր կարելի է կա-
նոնաւորել նաւթային արդիւնքների գները:
Բայց եթէ անյեալի պէս քիչ քանակութեամբ
հողեր կը նշանակվեն աճուրդի, կամայ ակամայ
տեղի կունենայ այն սարսափելի աժիտածը,
որ նկատվեց Բիբի-Էլքաթի հողերի աճուրդի
ժամանակ, երբ նաւթի պուղը արժէր 12 կո-
պէկ: Այդ պայմաններում արդիւնաբերութիւ-
նը կանոնաւոր կերպով գարգանալ չէ կարող,
այլ կանէ թուլանք, որոնք կարող են շատ
անդամ վնասաբեր լինել արդիւնաբերութեան
համար: Եթէ նաւթի գինը 12 կոպէկի ժամա-
նակ գտնվեցան մարդիկ, որոնք առաջարկեցին
պուղալձար 8—8, 75 կոպէկ, որը վերածնելով
բաժնի, հաւասար է 75—80% ստացված նաւթի
քանակութեան՝ ինչո՞ւ չը ենթարկել, որ այժ-
մեան եղանակը փոխելուց յետոյ—այսինքն եթէ
այդ հողերը բաժնից արժեն, չեն առաջարկի
մասնակցել նաւթային գործին, սակայն հող
չունին: Վերջին պնդողի ժամանակ նոյնպէս

Պետերբուրգի հոգեւոր ակադեմիան մի ա-
ռանձին յանձնաժողով ընտրեց երեք պրօֆե-
սորների՝ վերոյիշեալ ակադեմիայում վրայ ե-
կեղեցու ամբիոն հիմնելու համար, ի յիշատակ
Ռուսաստանի հետ վրաստանի միացման հա-
րիւրամեակի:

Մինչեւ այժմ ոչ մի հսկողութիւն չը կար
այն աշակերտների վրա, որոնք արհեստ են սո-
վորում զանազան վարպետների մօտ. մանր
արհեստանոցներում: Մինչդեռ այդ աշակերտ-
ների վիճակը ընդհանրապէս շատ ողբալի է:
Այժմ ֆինանսների մինիստրութիւնը առանձին
ուշք է դարձրել այդ հանգամանքի վրա եւ
մշակում է առեւտրի զեպարտամենտի գիրկե-
տը Վ. Կովալևսկու նախագահութեամբ մի
օրինադիւ, որի քննութեան պէտք է մասնակ-
ցեն զանազան մասնագէտներ եւ քաղաքային
ինքնավարութիւնների կողմից ներկայացուցիչ-
ներ:

Մեզ հաղորդում են երկրագործութեան մի-
նիստի օգնական Ա. Ստեփանի ճանապար-
հորդութեան մասին հետեւեալը: Կարայեազում
Ստեփան հետաքրքրվեց բրնձի ցանքերով, չո-
րեքուծութեան եւ ոչխարաբուծութեան փոր-
ձերով: Ստեփան այն կարծիքի է, որ պէտք է
կարայեազում զարգացնել այգեգործութիւնը
եւ որ ապագային է անպտուղ ծառերի չա-
տացնելը ցանկապատերում եւ առուների մօտ:
Օձիւի կալուածքում նա նոյնպէս շատ ձեռքն-
տու է համարում այգեգործութեան զարգա-
ցումը եւ այն կարծիքին է, որ նորագոյն այ-
գեգործութեան մէջ ընդունված կարճահասակ
թփանման կամ թղուկ ծառանկութիւնը
ամենեւին ձեռնտու չէ մեր երկրի համար:
Այդ եղանակը յարմար է, յամենայն դէպս,
գիւղական այգեգործների համար, որոնք մարդ
կարող է ծառերի վրա աւելի խնամք ունենալ,
քան կալուածքներում: Ստեփան փորձառու այ-
գեգործ է եւ ունի իր որոշ հայկազները այդ
մասնագիտութեան ճիւղի մէջ: Նա առանձին
ուշադրութեամբ ուսումնասիրեց ամերիկական
վաղերի անկարանները Ագայանի եւ Սակարայի
անկարաններում, մասնաւոր կալուածքներում
եւ գիւղերում: Երէկ, յունիսի 21-ին, նա, վեր-
ջապնելով այդ ուսումնասիրութիւնները, ուղե-
ւորվեց Բուխարա, ծանօթանալու պրօբկայի
կազմու տնկարանի հետ, իսկ այսօր նա կը
լինի Բաթումի մօտ գտնվող Չակվալի կալուածք-
ներում, ուր գտնվում են թէյի տնկարանները:

Ստացանք պ. Բէզօբրազովի «Կանանց ներ-
կայ դրութեան մասին» հրապարակական դա-
սախօսութիւնը, որ թարգմանել է Ս. Կասեան:
Դասախօսութիւնը կազմում է միջին թւով 39
երես պարունակող մի գրքի: Գինն է 15 կ.

«Бесарабегъ» լրագրի խօսքով, Գինն էլի
նահանգական դատարանի նախագահը խաւար
եւ տղէտ մարդկանց ինքնակոչ փաստաբան-
ներից պաշտպանելու: Համար, հրատարակել մի
նախագաւառութիւն, որը ուղարկվեց գիւղերը
դատաստանական կարգերի հետ անձանքով
տնկիւններին: Այդ նախագաւառութիւնը մեծ օ-
գուտ կը տայ: Բերում ենք այդ կարճատե-
կերպով: Քիչինքի նահանգական դատարանը
մտնող զանազան խնդիրներից եւ զանգա-
տներից երեւում է, որ այդ տեսակ խնդիրների

պարզվեց, որ մեծ գներ առաջարկողները գլխա-
ւորապէս եկւոր կապիտալիստներն էին, կամ
այնպիսիներն էին, որոնք մտադիր էին, օգ-
տվելով հանգամանքից, քիչ օգտով իրանց իրա-
ւունքները ծախել ուրիշներին: Նրանք այդ
գները առաջարկել էին նոյնպէս՝ յափշտակվե-
լով մի քանիների անողորմութեամբ առանց հա-
շիւ տալու թէ այդ անողորմութեանը կարող է
փոխարինել եւ անյաջողութիւն: Սակայն ա-
ճուրդը վերջանալուց յետոյ մի քանիսները
հաւկայան իրանց սխալը եւ հրաժարվեցին ի-
րանց վրա մնացած հողերից: Բնիկ արդիւ-
նաբերողները, ընդհակառակը, հասկանալով թէ
որ առաքանիք աննօրմալ դրութեան մէջ է
զրկված արդիւնաբերութիւնը, առաջարկել էին
ամենաշնչին գներ, կարծես կամենում էին
հասկանալ փոքրիկներին, թէ այդպէս յափշ-
տակվել չէ կարելի, այդ ուղին ձեռք տանում
է դէպի գերեզման: Հասկանալի արդեօք այդ
վարձուների իմաստը—զժուար է ասել, որ բո-
լորն էլ հասկանալու Սակայն այն փաստը, որ
այսօր արդիւնաբերութեան կանոնաւոր դար-
գացման հարցն է բարձրացել, ցոյց է տալիս,
որ պետութիւնը ինքը միանգամայն հակառակ
է, որ անդիւնաբերութիւնը մի այսպիսի դրու-
թեան մէջ է ընկել:

մեծ մասը գիւղացիների անունից կազմում են
փողոցային փաստաբանները, որոնք կատարե-
լապէս օրէնքներ չը գիտեն եւ խաբում են
գիւրահաւատ գիւղացիներին: Վերոյիշեալ փա-
տաբանների այդ տեսակ անարարիկեղծ արարք-
ներից գիւղացիներին պաշտպանելու համար
յայտարարվում է ի գիտութիւն ընդհանուրի,
որ դատաստանական օգնութեան եւ խորհրդի
մէջ կարիք ունեցող անձինք պէտք է գիտեն
բացառապէս նահանգական դատարանին կի-
նըրդեալ հաւատարմատարների հերթափոխու-
թեան, որ ձրի խորհուրդներ են արվում եւ
խնդիրներն են գրվում, կամ անմիջապէս դի-
մեն երդուեալ հաւատարմատարներին, նրանց
օգնականներին եւ մասնաւոր հաւատարմա-
տարներին, որոնք վկայականներ ունեն դա-
տարանից: Իսկ իրանց ծառայութիւնը առա-
ջարկող բոլոր անձերից պէտք է պահանջել վե-
րոյիշեալ վկայականները:

ԵՐԵՒԱՆԻՑ մեզ ուղարկված է հետեւեալ
շատ բնորոշ տեղեկութիւնը. «Ինչպէս լսեցինք՝
Շուշու հոգաբարձական ընտրութեան մէջ եր-
կու քահանաներ չեն լինելու, որովհետեւ այն-
տեղ արժանաւոր քահանաներ չը կան»:

ՉԻԱՏՈՒՐԻ գիւղից մեզ գրում են. «Այստեղ
մարգանցի վաճառականները ամեն շաբաթ
տանեալ հազարներով փող են տանում եւ
սակայն չը կայ պետական դանձարան, որի մի-
ջոյով ստանային փողերը, այլ ստիպված են
անապահով կերպով իրանք բերել Փօթիկ կամ
Փուլթայից, եւ ահա այդ յարմարութիւնը չը
լինելու պատճառով ենթարկվում են փորձանք-
ների: Այսօր իմացանք, որ այստեղի մարգա-
նցի «ՇՈՒՅԵ» ընկերութեան փողը բերելու ժա-
նանակ, Բիօնի կայարանում վազօնից դուրս
են գալիս ընկերութեան մի անդամը, կառա-
վարիչը եւ ծառան, որի ձեռքում էր փողի
պաշտօնակը: Առայի երկու պարոնները մտել
են կայարանի բուֆէտը, իսկ ծառան չէր հե-
տեւել նրանց եւ մնացել էր բուֆէտից հեռու:
Այդ ժամանակ յարձակվում են նրա վրա աւա-
զակները եւ խլելով ծառայի ձեռքից պաշտօնա-
կը, փախչում են: Թէեւ այդ բանը շուտ իմաց-
վում է եւ օգնութեան են վաղում ժանդարմ-
ները, բայց արդէն աւազակները հեռանալով
հրացաններ են արձակում եւ անյայտնում են
միութեան մէջ, տանելով իրանց հետ 10,600
րուբլի: Աւազակները դեռ չեն ընկնում: Դա-
ռային ձերբակալել են, եւ կառկած կայ, որ դա
պատրաստված խաղ էր ծառայի կողմից»:

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՆ

ԱՐՏԱՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

—Պարզում կազմակերպվեց մի կոմիտեո,
որը եռանդով պրօպագանդ է վարում յօգուտ
հարաւաֆրիկական հանրապետութիւնների
պահպանութեան: Այժմ այդ կոմիտեոն հրա-
տարակել է հետեւեալ կոչը. «Մենք չենք կա-
րող հանգիստ խոնով հաշտվել այն մտքի հետ,
որ մի քանի մարդկանց նիւթած յանցանքը
Տրանսվալիէի հետեւեալ կոչը. «Մենք չենք հա-
րէմ անարգել կերպով կիրառութիւն: Մեզ ան-
հարկ է թւում, որ ամերիկական մեծ հան-
րապետութիւնը, մոռանալով իր ծագումը, մի-
նչեւ վերջը անտարբեր կը մնայ, հանդիսատես
լինելով մի այնպիսի կուռի, որպիսի կուռին նա

Վերջապնելով մեր խօսքը, մենք հետեւեալը
կասենք: Արդիւնաբերութեան կանոնաւոր դար-
գացման համար անպայման հարկաւոր է ըստ
կարելոյն մեղմացնել արդիւնաբերների մէջ տե-
ղի ունեցող այդ առասպելական բնաւորու-
թիւն ստացած աժիտածը, որ շատերին կա-
րող է դրող մի այնպիսի անդունդի մէջ, որ-
անցելի աղաւթներ շատ դժուար է: Միակ մի-
ջոյը, որ կարող է մեղմացնել այդ աժիտածը,
ինչպէս յայտնեց նաւթարդիւնաբերողների ՏԻՎ
ժողովում ընտրված յանձնաժողովը եւ որի
հետ մենք միանգամայն համաձայն ենք՝ այդ
այն է, որ պետութիւնը միաժամանակ աճուր-
դի նշանակել մեծ քանակութեամբ նաւթաբե-
ր հողեր, որով լրացնէ պահանջը, հակառակ
դէպքում հազիւ թէ կարելի լինի մեղմացնել
իրերի այդ դրութիւնը:

Այդ հարցին պատասխան ստանալուց յետոյ
միմիայն կարելի է քննութեան ենթարկել, ար-
դեօք այդ հողերի աճուրդով տալու որ եղա-
նակն է լաւ եւ նպատակայարմար, պուղալձա-
րով թէ բաժնով:

Յ. Մարդանեան

Բազու

Типографія Грузинск. Т—ва, Большая-Ванская ул., № 27.